

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cautela Confessarii Pro Foro Sacramentali Occasione
Decretorum S. M. Alex. VII. Innoc. XI. Et Alexandri VIII. ...**

Matthaeucci, Augustín

Francofurti Ad Moenum, 1711

§. XVII. Impedimentum raptus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40684

lum, etiam si medicus non teneatur ex iustitia ægrotum curare, tenet cum Poncio de matrim. lib. 4. cap. 1. q. 11. §. idem Sperellus ibidem allegans Coninchium; nam à medico ad finem extorquendi matrimonium metus inquitur ægroti, qui nullam metui causam præbuit, quod satis est ad matrimonium irritandum, ut ex dictis supr. §. 10.

§. XVII.

Impedimentum raptus.

104. **D**Eraptu diximus lib. 2. cap. 28. num. 4. Trid. autem sess. cit. c. 6. decrevit; inter raptum, & raptam, quoad diu ipsa in potestate raptoris manserit, nullum posse consistere matrimonium. Quod si rapta à raptore separata, & in locis, & libero constituta, illum in virum habere consenserit, eam raptor suam uxorem habeat; & infra. Teneatur præterea raptor mulierem raptam, siue eam uxorem duxerit, siue non duxerit, decenter arbitrio Iudicis dotare.

105. Sed quaeritur, an raptus verificetur solum, dum puella vi de domo parentum abducitur. An etiam, cum abducta fuerit vel promissis, aut muneribus, vel pretio, aut prece, & dolo?

Resp. Semper, quovis modo ex præactis contingat: cum scilicet per præsumatur consensus mulieris extortus: modo nullus tractatus præcesserit de matrimonio. Eddis: ut rapta, quamvis ipsa consenserit: modo raperetur invitis parentibus vel Tutoribus. Piafec. prax. p. 2 cap. 4. art. 4. num. 41.

106. Quaeritur, Petrus cum impedimento dirimente contraxit matrimonium cum Berta, deinde ad Confessarium recurrit pro remedio, quid Confessario agendum?

Resp. Inquirat, an scienter contraxerit cum illo, & quatenus affirmet, est excommunicatus. Qui, si fuerit denunciatus, absolvi non potest, nisi ab Episcopo ex Clement. Quoniam de consanguinit. & affinit. Si ignoranter, dixerit: subinquirat: an impedimentum sit publicum, vel occultum, Si primum, debet uxorem dimittere, & scandalum tollere. Si secundum: petat, an possit sine gravi damno, famæ, vitæ, &c. ab uxore separari: si neget, moneat de necessitate recurrendi ad S. Pœnitentiariam pro dispensatione; sed interea, debet abstinere tum à petitione, tum à debiti redditione, quia quælibet copula esset fornicaria, ex dictis lib. 2. cap. 7. num. 3. & sequen. Recepta autem dispensatione, debet novus consensus, tam ab ipso, quam uxore præstari coram Parocho, & testibus, saltem secreto adhibendis: si prius contractum fuit sine eorum præsentia. Sed attendendus est tenor Literarum dispensationis. Quod totum refert Piafec. cit. num. 111. fuisse declaratum à S. Cong. Conc. ut infra.

107. Quaeritur fuit, quid servandum in iis, qui per vim, & metum, & adhibitis omnibus solemnitatibus à Sac. Conc. Trid. sess. 24. cap. 1. de ref. contraxerunt. S. Congr. respondit: si huiusmodi impedimentum sit occultum, & partes postea in matrimonio, sic contracto, permanere libere consentiunt, consuevisse Papam ex stylo Pœnitentiariae,

(Ddd dd) 2

tiaria,

tiaria, quamvis matrimonium sit nul-
lum, ratione etiam occulti impedimenti,
dispensare, ita ut de novo possint inter se
contrahere, non adhibitis, seu repetitis
solemnitatibus, à Cone. requisitis. Si
verò impedimentum sit manifestum: ste-
rum contrahendum est, repetitis omnibus
solemnitatibus in primo contractu adhi-
bitis.

REGULA UNICA

*Instructio Parochorum, & Confessorio-
rum pro casibus, quorum absolutio, seu
dispensatio à Sacra Pœnitentiaria A-
postolica impetratur.*

108. **C**um sæpè sit experientia com-
pertum, plurimos utriusque
sexus Christianos, & præcipuè in lon-
ginquis degentes, censurarum vinculis,
votorum obligationibus, Matrimonio-
rum impedimentis, necnon irregularita-
tum, & casuum quoquo modo reservato-
rum ligaminibus adstrictos, ad Sanctam
Sedem, eisque Sacram Pœnitentiariam
spectantibus irretitos, in illis lachry-
mosè persistere, & continuis conscientia
agitationibus laboriosè perdurare, cujus
mali causas ex similibus provenire inno-
tant.

Primo eo, quòd Parochi, vel alii, ad
quos hujusmodi Pœnitentes recurrere
contingit, in Pagis, aut locis Rurali-
bus degunt, & viam, modumque recur-
rendi ad præfatam Sacram Pœnitentia-
riam ignorant, nec aliquem hic Romæ
agnoscunt, ad quem supplicationes diri-
gant, undè Pœnitentes perplexos dimit-
tunt, qui cum ad Ordinarium accedendi

(præsertim si sint fœminæ) verecundia,
aut timore intercludantur, consilium ul-
terius requirere nescientes, remedium
desperant, & in prædictis vinculis, obliga-
tionibus, impedimentis, inhabilitatibus,
& casibus reservatis, cum periculo dam-
nationis in se descendunt.

Secundo evenit, quòd Pœnitentes e-
gent recognitionem pro sollicitatione, &
labore Agentium Romæ commoran-
tium, ex quibus non valentes mereptes,
afflicti, ac conscientia motibus concuf-
si, in periculoso statu manere coguntur,
& forte (quod pejus est) sibi persuadent,
Sacra Pœnitentiaria Tribunal aliquid
lucris pro litteris prædictis recipere, cum
revera Sacra Pœnitentiaria Ministri, nec
aliquid quamvis minimum, nec etiam
spontè oblatum unquam recipiant, &
gratis omnia exhibentes, singulos ad se
recurrentes, sereno fronte complectan-
tur.

Tertiò Accidit etiam nonnunquam
per inadvertentiam exponentium, ut
gratia juxta exposita obtente, irrita e-
vadant, eo quia casus, & circumstantias
necessarias retineant, unde fit, quòd
litterarum executores, casu postea Pœ-
nitentium examinato, rem aliter se ha-
bere, quàm expressum fuerat, compe-
riant, & gratias subreptitias, aut obrep-
titas esse inverfiant, quare pœnitentes
confusi remanent, & spe novæ dispensa-
tionis se carere putantes, in prædictis vin-
culis, obligationibus, &c. miserabiliter
remanent.

Quare gratum Deo, & utile fidelibus
futurum esse speratur, si iste modus re-
currendi ad ipsam Sacram Pœnitentia-
riam proponatur.